

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 923/05
07.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića i mr Sretka Jankovića, članova veća, sa savetnikom Natašom Banjac, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA i dr., zbog krivičnog dela neovlašćenog stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 2. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije i dr., odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Smederevu, branioca optuženog AA, adv.AB, optuženog BB i njegovog branioca, adv.BV, optuženog VV i njegovog branioca, adv.VG, optuženog GG i njegovog branioca, adv.GD, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Smederevu K. 44/2003 od 6.2.2004.godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca, adv.AB, optuženog BB, optuženog GG i njegovog branioca, adv. GD, dana 7.2.2006.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE, kao neosnovane, žalbe Okružnog javnog tužioca u Smederevu, branioca optuženog AA, optuženih BB, VV i GG i njihovih branilaca i presuda Okružnog suda u Smederevu K. 44/2003 od 6.2.2004.godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom prvostepenom presudom Okružnog suda u Smederevu, izrekom pod tačkom I oglašeni su krivim, i to: optuženi GG i AA, za krivično delo neovlašćeno stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 2. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije (KZ SRJ), optuženi BB, za krivično delo neovlašćeno stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. KZ SRJ i optuženi DD i VV, za krivično delo omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. KZ SRJ i osuđeni i to: optuženi GG i AA na kazne zatvora u trajanju od po 4-četiri godine, opt. BB, na kaznu zatvora u trajanju od 2-dve godine, opt.DD na kaznu zatvora u trajanju od 7-sedam meseci i opt. VV, na kaznu zatvora u trajanju od 10-deset meseci, s tim da se optuženima u izrečene kazne ima uračunati vreme provedeno u pritvoru i to: opt. AA, od 10.4.2003.godine do 6.2.2004.godine, opt. GG, od 14.4.2003.godine do 6.2.2004. godine, opt. BB, od 18.4.2003.godine do 12.11.2003.godine, opt. DD od 17.4.2003.godine do 12.11.2003.godine i opt. VV, od 16.4.2003.godine do 12.11.2003.godine. Optuženi su obavezani da plate sudu na ime paušala svaki po 3.000,00 dinara. Optuženi VV i DD obavezani su da plate na ime troškova krivičnog postupka po 21.000,00 dinara.

Istom presudom, izrekom pod tačkom II, na osnovu člana 355. tačka 3. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP), oslobođeni su od optužbe optuženi ĐĐ i EE, da su izvršili krivično delo neovlašćeno stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 2. KZ SRJ.

Protiv te presude blagovremeno su izjavili žalbe:

- Okružni javni tužilac u Smederevu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnim sankcijama, sa predlogom da Vrhovni sud Srbije kao drugostepeni ukine pobijanu presudu u oslobađajućem delu u odnosu na optužene ĐĐ i EE, a da preinači presudu u odnosu na opt. BB tako što će istog oglašiti krivim za krivično delo iz člana 242. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ SRJ i da preinači presudu u pogledu odluke o krivičnim sankcijama u odnosu na sve optužene i osudi ih sve na strože kazne tj. kazne u dužem vremenskom periodu,

- branilac opt.AA, adv. AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, sa predlogom da se pobijana presuda preinači u smislu žalbenih navoda, razloga i predloga, na taj način što će se optuženi osloboditi od optužbe ili presuda ukinuti i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, kao i sa zahtevom za obaveštavanje optuženog i branioca o sednici veća drugostepenog suda,

- opt. BB, zbog bitne povrede odredaba ZKP, povrede materijalnog prava, nepotpuno i netačno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud ukine pobijanu presudu i predmet vrati istom sudu na ponovno postupanje i odluku, kao i sa zahtevom da on i branilac budu pozvani na sednicu veća drugostepenog suda,

- branilac opt.BB, adv.BV, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da se prvostepena presuda preinači i opt.BB oslobodi od optužbe ili da mu se izrekne blaža kazna, kao i sa zahtevom da bude pozvan na sednicu veća drugostepenog suda,

- opt.VV i njegov branilac, adv.VG (zajednička žalba), zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da Vrhovni sud Srbije ukine pobijanu presudu i predmet vrati na ponovno suđenje iz razloga navedenih u žalbi ili da presudu preinači u pogledu odluke o kazni i optuženom izrekne blažu kaznu, kao i sa zahtevom da budu obavješteni o sednici veća drugostepenog suda,

- opt.GG, zbog bitne povrede odredaba ZKP, povrede materijalnog prava, nepotpuno i netačno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno postupanje i odluku, kao i sa zahtevom da on i branilac budu pozvani na sednicu veća drugostepenog suda i

- branilac opt.GG, adv.GD, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da se pobijana presuda preinači i optuženi oslobodi od optužbe, shodno članu 355. tačka 3. ZKP ili da se presuda ukine i vrati na ponovno suđenje shodno članu 385. u vezi sa članom 389. stav 1. ZKP.

Republički javni tužilac, u podnesku Ktž. broj 1071/05 od 30.5.2005.godine, predložio je da Vrhovni sud Srbije uvaži žalbu javnog tužioca izjavljenu protiv navedene prvostepene presude i donese odluku u skladu sa predlozima iz žalbe, a da odbije kao neosnovane žalbe branilaca i optuženih GG i BB.

U sednici veća, održanoj u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP) u odsutnosti obavještenih Republičkog javnog tužioca, branioca optuženog BB, adv.BV i branioca opt.VV, adv.VG, kao i u odsutnosti opt.VV, koji o sednici veća nije obavješten jer je prema izveštaju dostavne službe nepoznat na adresi koja se nalazi u spisima predmeta, a u prisustvu opt.AA i njegovog branioca, adv.AB, opt.GG i njegovog branioca, adv.GD i opt.BB, koji su izneli objašnjenja za stavove iz podnetih žalbi, Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu, razmotrio ostale spise predmeta i stav i predlog Republičkog javnog tužioca, iz napred navedenog podneska, pa je nakon ocene žalbenih navoda i predloga, našao da su žalbe javnog tužioca, branioca opt.AA, optuženih BB, VV i GG i njihovih branilaca neosnovane.

Prvostepenom presudom u osuđujućem delu, nisu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP, pazi po službenoj dužnosti, dakle, ni bitne povrede odredaba postupka iz člana 368. stav 1. tačka 8., 10. i 11. ZKP, na koje se neosnovano ukazuje u podnetim žalbama.

Neosnovano se žalbama opt.BB i opt.GG i njegovog branioca ukazuje na bitnu povredu odredaba postupka iz člana 368. stav 1. tačka 8. ZKP, mada je ovako ne opredeljujući, navodima u žalbama ovih optuženih da sud čini grešku uređujući presudom optužnicu, a u žalbi branioca opt.GG da je izmenama u presudi, opisa radnji iz optužnice, shodno izvedenim dokazima, povređen subjektivni i objektivni identitet optužbe. Po nalaženju Vrhovnog suda, nije prekoračena optužba time što je sud u izreci presude izostavio one radnje optuženih BB i GG iz optužnice za koje nalazi da nije dokazano da su ih izvršili i one koje ne čine bitna obeležja krivičnih dela za koje su optuženi, a

određene radnje precizirao saglasno utvrđenom činjeničnom stanju, sve na način kako je predstavljeno na stranama 10 i 11 pobijane presude, a kojim nije ni bitno niti na štetu optuženih izmenjen činjenični opis dela iz optužnice. Pored toga, ukazujući na navedeni nedostatak presude, žalioци i ne objašnjavaju u čemu se određeno isti sastoji.

Neosnovano se podnetim žalbama (osim žalbom javnog tužioca) prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP i s tim u vezi, ističe da je presuda zasnovana na dokazima na kojima se sudska odluka ne može zasnivati jer su pribavljeni na nezakonit način, grubim kršenjem ljudskih prava i odredbi člana 89. stav 8. ZKP, a radi se o iskazima optuženih koje su, u svojstvu osumnjičenih, dali pred organima unutrašnjih poslova i koji iskazi su iznudeeni fizičkom i psihičkom torturom i obmanama i dati u prisustvu branilaca nametnutih od strane policije, bez omogućavanja poverljivog razgovora sa braniocem i koji su, osim toga, kao i iskazi pojedinih svedoka, dati u vreme vanrednog stanja i akcije "Sablja" u proceduri koja je odlukama Ustavnog suda proglašena neustavnom.

Najpre, ne stoje navodi u žalbama optuženih BB i GG, da je nezakonitost načina pribavljanja iskaza optuženih i svedoka u vreme vanrednog stanja utvrđena odlukama Ustavnog suda, jer je odlukom Ustavnog suda Srbije od 8.7.2004.godine, utvrđena nesaglasnost sa ustavom i zakonom samo pojedinih odredbi Naredbe o posebnim merama koje se primenjuju za vreme vanrednog stanja ("Službeni glasnik RS" broj 22 od 12.3.2003.godine), a koje se odnose na ovlašćenja organa unutrašnjih poslova da prinudno dovedu i zadrže u službenim prostorijama do 30 dana lice koje ugrožava bezbednost drugih građana i Republike Srbije i da takvo lice nema pravo na branioca. Pri tom, eventualna povreda prava u smislu nezakonitog zadržavanja optuženih duže od vremena propisanog odredbama ZKP, nije od uticaja na valjanost iskaza koje su dali u policiji, a kad je reč o pravu na branioca isto nije povređeno jer su optuženi AA, BB i GG u pretkrivičnom postupku imali izabranog branioca, dok je optuženim DD i VV obezbeđena stručna odbrana putem branioca postavljenog po službenoj dužnosti, a svi optuženi, tada osumnjičeni kao i njihovi branioci, zapisnike o saslušanju su i potpisali, pa se shodno rečenom, radi o dokazima pribavljenim na zakonit način (član 226. stav 9. ZKP) na kojim se mogla zasnovati sudska odluka.

Valjanost iskaza koje su optuženi dali u policiji i pred istražnim sudijom, ne dovodi se u sumnju ni navodima u svim pomenutim žalbama da su ti iskazi iznudeeni (član 89. stav 8. ZKP) . Ovo stoga što, osim opt.GG koji u policiji i u istrazi ne iznosi odbranu, a na glavnom pretresu negira izvršenje dela i ponavlja tvrdnju iz istrage da je prema njemu primenjivana sila u policiji, primenu sile, pretnje ili obmane, radi davanja određenog iskaza, u navedenim iskazima, ne pominje ni jedan optuženi, a optuženi AA i BB, prinudu u bilo kom obliku, i izričito negiraju u iskazima datim u istrazi i tek na glavnom pretresu, tvrde suprotno. Navod žalbe branioca opt. AA da je iskaz ovog optuženog u istrazi kojim on tereti opt.GG i ostale optužene, pribavljen obmanom od strane ŽŽ, načelnika u OUP Smederevska Palanka, obećanjem optuženom da neće krivično odgovarati u ovom postupku jer je za iste radnje već pravnosnažno osuđen presudom Okružnog suda u Smederevu K. 19/2001 neprihvatljiv je i iz razloga što je to obećanje prema navodima žalbe (i iskaza opt.AA sa glavnog pretresa) dato optuženom u prisustvu njegovog branioca adv.FF, pa je logično da bi branilac dao stručna objašnjenja optuženom u vezi sa pitanjem presuđene stvari i krivične odgovornosti optuženog po predmetnoj optužbi i upozorio ga u pogledu valjanosti i značaja navedenog obećanja. Samim tim, neprihvatljiv je i navod ove žalbe da je učinjena bitna povreda odredaba postupka zbog propusta suda da na navedene okolnosti pritiska na optuženog, sasluša kao svedoke FF i ŽŽ i odsustva razloga u pobijanoj presudi za odbijanje predloga odbrane u tom pravcu.

Neosnovano se podnetim žalbama (osim žalbom branioca opt.BB) presuda pobija i zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP.

Sa tim u vezi, javni tužilac bez osnova tvrdi da prvostepeni sud nije dao dovoljne i potrebne razloge zbog čega nije prihvatio pravnu kvalifikaciju dela opt.BB iz optužnice, po članu 245. stav 2. KZ SRJ, već optuženog oglosio krivim za krivično delo iz člana 245. stav 1. KZ SRJ, jer su razlozi za takvu ocenu suda radnji opt.BB jasni i potpuni, izneti na strani 7 stav šesti i sedmi pobijane presude.

Nasuprot navodima žalbe branioca opt.AA, u činjeničnom opisu dela u izreci u odnosu na optužene AA i GG, konkretizovane su radnje stavljanja u promet opojne droge heroina, obojice optuženih, a koje su u više navrata preduzeli u okviru prethodnog dogovora o takvoj zajedničkoj delatnosti, a iz kojeg opisa jasno proizilazi i direktan umišljaj optuženih na izvršenje predmetnog krivičnog dela, pa izreka presude u ovom delu nema nedostataka, koji bi je činili nerazumljivom, a u obrazloženju presude, na strani 7 stav osmi, zaključno sa stranom 9, dati su razlozi o svim odlučnim činjenicama iz kojih proizilaze objektivna i subjektivna obeležja krivičnog dela za koje su ovi optuženi oglašeni krivim.

Navodima ove žalbe, kao i žalbi opt.GG i njegovog branioca, neosnovano se ukazuje da bitna povreda odredaba postupka o kojoj je reč postoji zbog protivrečnosti datih razloga o odlučnim činjenicama sa izvedenim dokazima iz kojih ne proizilazi postojanje dela i krivične odgovornosti optuženih i sa iskazima optuženih koji su iznuđeni, kao i iskazi nekih svedoka koji su i protivrečni. Pri tom, žalioци ne ukazuju koji određeno razlozi presude su protivrečni stvarnoj sadržini izvedenih dokaza i kojih dokaza, a zbog toga što sud, ocenom izvedenih dokaza na koju je ovlašćen, utvrđuje postojanje određenih činjenica suprotno navodima iz iskaza optuženih ili svedoka, ne može biti govora o bitnoj povredi odredaba postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, već o pravilnosti činjeničnog stanja utvrđenog takvom ocenom izvedenih dokaza.

Kako se na ovaj isti nedostatak presude ukazuje i žalbom opt.BB, to prednji razlozi vrede i za navode ove žalbe o učinjenoj bitnoj povredi odredaba postupka.

Neprihvatljivi su navodi žalbe opt.VV i njegovog branioca da u izreci presude nije jasno utvrđeno vreme izvršenja dela, ni količina predmetne opojne droge niti dat opis radnje svakog izvršioca ponaosob i da je zbog toga izreka presude nerazumljiva i protivrečna samoj sebi i razlozima presude koji su, u pogledu sadržine isprava i zapisnika protivrečni stvarnoj sadržini istih. Naime, iz opisa dela optuženih VV i GG u izreci, saglasnog činjeničnom stanju utvrđenom u odgovarajućem delu obrazloženja presude, jasno proizilazi da su označene radnje optuženi zajedno preduzimali, a pošto se radi o istovetnim radnjama, nepotrebno je prikazivanje istih u izreci ponaosob za oba optužena. U izreci je jasno opredeljen period vremena u okviru kojeg su optuženi VV i GG preduzeli inkriminisane radnje, a okolnost na kojoj se žalbom s tim u vezi insistira, da je to period koji se poklapa sa vremenom izvršenih prodaja droge optuženim od strane opt.AA i da je opt.AA za te prodaje pravnosnažno osuđen bez uticaja je na krivičnu odgovornost opt. VV za radnje koje je on preduzeo i u kojima po utvrđenju prvostepenog suda stoje obeležja krivičnog dela za koje je oglašen krivim. Količina droge koju su optuženi VV i DD davali na uživanje drugim licima nije bitno obeležje krivičnog dela za koje su oglašeni krivim, pa presuda nije nerazumljiva zbog odsustva ovog podatka. Konačno, ne stoji navod ove žalbe da su nejasni razlozi za odluku suda o troškovima postupka jer je u pobijanoj presudi navedeno da se radi o troškovima odbrane optuženog, a prema podacima u spisima predmeta radi se o odbrani u predkrivičnom postupku od strane adv.ZZ, branioca postavljenog po službenoj dužnosti.

Neosnovano se svim podnetim žalbama prvostepena presuda, u osuđujućem delu, pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja jer je prvostepeni sud, po nalaženju Vrhovnog suda, pravilnom ocenom izvedenih dokaza i odbrana optuženih, pravilno i u potpunosti utvrdio sve odlučne činjenice kako one koje čine objektivna obeležja krivičnih dela za koja su optuženi AA, GG, BB i VV oglašeni krivim, tako i činjenice i okolnosti koje se tiču subjektivnog odnosa ovih optuženih prema učinjenom delu, o čemu je u obrazloženju presude izneo jasne, potpune i uverljive razloge koje prihvata Vrhovni sud.

Bez osnova se žalbom javnog tužioca osporava pravilnost ocene prvostepenog suda izvedenih dokaza na kojoj se zasniva utvrđenje i zaključak suda da u radnjama ovog optuženog ne stoje obeležja krivičnog dela iz člana 245. stav 2. KZ SRJ, za koje je optužen. Ukazujući s tim u vezi da je dokazano, između ostalog iskazima samog opt.BB u SUP-u i u istrazi, da se on udružio sa optuženima GG i AA radi stavljanja u promet opojne droge heroin i da je u više navrata prodavao tu drogu koja je vlasništvo opt.GG, javni tužilac netačno interpretira pojedine navode iskaza opt.BB i stavove i zaključke prvostepenog suda iznete u pobijanoj presudi jer sud, suprotno navodima ove žalbe ne utvrđuje da je opt.BB dva puta prodao heroin opt.GG, već je stav suda da je opt.BB prodavao svoj heroin (strana 7 stav šesti pobijane presude), a da je dva puta prenosio opojnu drogu koju je preuzeo od opt.AA i odneo opt.GG. Isto tako opt.BB nije u odbrani rekao onako kako se u ovoj žalbi tvrdi, da je od opt.GG i od opt.AA, za koga je znao da prodaje drogu opt.GG, dobio opojnu drogu heroin (oko 800 grama) da bi je prodao, već da je u periodu od oko dva do tri meseca raznosio i prodavao po pet grama heroina za "___" (opt.GG) na ___ i to nakon perioda buhvaćenog optužnicom (aprila 2001.godine), pri čemu opt.AA ne pominje. Osim toga, iskazom opt.AA potvrđeni su navodi odbrane opt.AA o razmeni vozila za drogu sa opt.GG, a na osnovu koje činjenice sud zaključuje da je opt.AA u konkretnom slučaju prodavao svoju drogu.

Navodi žalbe branioca opt.AA da optuženi nije prodavao drogu dobijenu od opt.GG već onu koju je on sam nabavio u ___, septembra 2000.godine, za koje radnje je pravnosnažno osuđen i da to proizilazi iz odbrana optuženih datih u glavnom pretresu, pre svega optuženih GG i BB i iskaza svedoka II i JJ, pa da nema dokaza za zaključak suda da je opt.AA član kriminalne grupe koja se bavi prodajom narkotika radi sticanja imovinske koristi, ne mogu se prihvatiti kao osnovani.

Ovo iz razloga što su ti navodi suprotni priznanju samog opt.AA datom u iskazima u policiji i ponovljenom pred istražnim sudijom da je prihvatio ponudu opt.GG da prodaje opojnu drogu heroin koju ovaj poseduje, dogovorio se sa njim o udelu o ostvarenoj dobiti i prodavao u više navrata drogu koju mu je GG davao, a na osnovu kojeg iskaza je prvostepeni sud pravilno utvrdio da su se optuženi AA i GG udružili radi stavljanja u promet opojne droge heroin, kao i da su te radnje vršili, svaki, na način kako je opisano u izreci i utvrđeno u obrazloženju presude, u odnosu na

opt.AA i iskazima optuženih DD i VV datim u policiji i u istrazi, potpuno saglasnim kazivanju opt.AA o prodajama heroina DD i VV, a u odnosu na optužene AA i GG i iskazima opt.BB datim u policiji i u istrazi, a koji po pravilnom zaključku prvostepenog suda predstavljaju nesumnjiv dokaz radnji izvršenja dela stavljenih na teret opt.AA – prenošenje droge heroina i opt.GG – razmena heroina za putnička vozila, kao i potpuno i nedvosmisleno priznanje opt.BB radnji izvršenja dela za koje se on tereti – prodaja heroina KK i drugim nepoznatim kupcima, kao i prenošenje heroina, o kojoj radnji opt.BB govori u svojim iskazima i opt.AA.

Stoga Vrhovni sud ocenjuje kao neosnovane i navode u žalbama optuženih GG i BB i njihovih branilaca kojim se osporava utvrđenje prvostepenog suda da su ovi optuženi izvršili krivična dela za koja su oglašeni krivim, a koji se svode na tvrdnju da za to nema dokaza zbog okolnosti da kod optuženih i označenih kupaca nije pronađena nikakva droga niti kod optuženih stvari koje potiču od prodaje droge i da nije razjašnjeno ni da li se uopšte radi o opojnoj drogi, da navodni kupci negiraju kupovinu droge od optuženih kao i da dokaz ne mogu biti iskazi optuženih dati u policiji i istrazi jer su iznudei, a prema navodima žalbi optuženih GG i BB, iskaz opt.AA neprihvatljiv je kao dokaz iz razloga što je više puta menjan i zato nepouzdan.

U situaciji postojanja sasvim jasnih i međusobno saglasnih priznanja optuženih AA, BB, DD i VV da se u konkretnom slučaju radilo o prometu opojne droge heroin, uz naznačenje približnih količina droge i iznosa novca dobijenih za istu, odnosno označenje drugih vrednosti, odsustvo materijalnih dokaza na koje se pozivaju žaliooci, ne dovodi u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u pogledu predmeta izvršenja dela, što je i pravilan zaključak prvostepenog suda, a iz istog razloga neprihvatljiv je navod žalbe branioca opt.BB da optuženi nije proveravao šta se nalazi u paketu koji je prenosio pa da stoga nije sasvim sigurno da se radilo o opojnoj drogi. Pravilno prvostepeni sud ceni i okolnost da označeni kupci droge (svedoci LL i LJJ) negiraju nabavljanje iste od opt.AA, jer bi u suprotnom sebe izložili krivičnom progonu, a s obzirom i na napred rečeno o priznanju opt.AA, ovim nije dovedena u sumnju pravilnost činjeničnog stanja u delu koji se odnosi na prodaju droge navedenim svedocima.

Nisu osnovane tvrdnje u žalbama optuženih GG i BB da je opt. AA više puta menjao iskaze i da bi to bio razlog za neprihvatanje njegovog iskaza kao verodostojnog dokaza, ni navodi u svim podnetim žalbama o neprihvatljivosti iskaza optuženih iz prekrivičnog i prethodnog postupka jer su iznudei. Optuženi AA, u dva iskaza data u policiji i u iskazu pred istražnim sudijom, istovetno govori o radnjama optuženih i bitnim činjenicama i okolnostima predmetnog prometa drogom i tek na glavnom pretresu pozivajući se na primenu sile u policiji, menja ranije date iskaze, što je slučaj i sa opt.BB, a što prvostepeni sud osnovano nije prihvatio, o čemu je napred već bilo reči, već kao valjane i verodostojne pravilno ocenio iskaze ovih optuženih, kao i optuženih DD i VV, date u policiji i u istrazi, imajući u vidu i da se ti iskazi međusobno uklapaju i potvrđuju kad je reč o radnjama svakog od njih i opt.GG koje stoje u vezi sa radnjama drugih optuženih.

Neosnovano se žalbom opt.VV i njegovog branioca osporava utvrđenje prvostepenog suda da je optuženi, od nabavljenih količina heroina, u označeno vreme, deo davao na uživanje bez naknade drugim licima navedenim u presudi. Ovo iz razloga što je navedene odlučne činjenice prvostepeni sud nesumnjivo utvrdio na osnovu međusobno saglasnih iskaza optuženih VV i DD datih u policiji i ponovljenih u istrazi, pri čemu je sam opt.VV objašnjavao i razloge takvog njegovog postupanja, naime, da je tim licima davao drogu jer je i on od njih dobijao drogu kad nije bio u mogućnosti da je nabavi. Stoga se zaključak suda da je optuženi navedenim radnjama izvršio krivično delo u pitanju i da je pri tom, s obzirom na okolnosti višekratnog delovanja u dužem vremenskom periodu, postupao sa direktnim umišljajem kao oblikom vinosti, ne dovodi u sumnju žalbenim navodima kojima se ponavlja odbrana optuženog sa glavnog pretresa, da se radilo o zajedničkoj kupovini droge od strane optuženih DD, VV i ostalih navedenih lica i ukazivanjem da su svest i volja samog opt.VV bili kompromitovani činjenicom da je u to vreme bio zavisnik od opojnih droga. Ovo tim pre što optuženi, dajući iskaze u policiji ne pominje da su MM, NN i ostali davali novac za kupovinu droge, a kad tu činjenicu pominje u iskazu pred istražnim sudijom kaže da su ta lica nekad davala deo novca, opt.DD kaže da su mu oni pozajmljivali novac, dok saslušani svedoci MM i NN, na čije iskaze se i žalba poziva, ne potvrđuju navode opt.VV u pogledu davanja novca za zajedničku kupovinu droge, odnosno ovi svedoci negiraju da su bilo kada sa optuženima zajednički koristili drogu, što prvostepeni sud takođe osnovano ne prihvata iz razloga iznetih na strani 13 pobijane presude. Ni u pogledu vremena izvršenja dela, navodi ove žalbe da je isto pogrešno utvrđeno, nisu osnovani, imajući u vidu da se kazivanje optuženih DD i VV o ovoj činjenici mada različito tokom postupka, delimično poklapa i sa iskazom opt.AA iz kojeg nesumnjivo proizilazi da se radilo o periodu vremena označenom u pobijanoj presudi. Kako za postojanje krivičnog dela u pitanju nije od značaja koje količine droge su davane na uživanje drugim licima i koliko puta, a kod nesumnjivo utvrđene činjenice iskazima optuženih DD i VV da su to činili u više navrata, to su bez uticaja navodi žalbe da navedene činjenice nisu razjašnjene.

Ceneći ostale navode u podnetim žalbama kojim se prvostepena presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, Vrhovni sud je našao da isti nisu od uticaja na ishod u ovoj krivičnoj stvari.

Prema tome, na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon kad je našao da u radnjama optuženih AA, GG, BB i VV, bliže opisanim u osuđujućem delu izreke pobijane presude, stoje sva zakonska obeležja upravo onih krivičnih dela za koja su, istom, oglašeni krivim. Razloge, s tim u vezi, navedene u pobijanoj presudi kao pravilne i potpune u svemu prihvata i Vrhovni sud i stoga, ocenjuje kao neosnovane podnete žalbe i u pogledu pobijanja presude u ovom delu, zbog povrede krivičnog zakona, vezano za stav žalilaca o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju. Po nalaženju Vrhovnog suda, nema ni povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 3. ZKP, na štetu opt.AA, na koju se ukazuje navodima žalbe njegovog branioca, da se radi o pravnosnažno presuđenoj stvari, pošto radnje izvršenja krivičnog dela za koje je opt.AA oglašen krivim pobijanom presudom, nisu obuhvaćene presudom Okružnog suda u Smederevu K. 19/2001 od 5.4.2001.godine.

Ispitujući pobijanu presudu u delu odluke o kaznama izrečenim optuženima AA, GG, BB i VV, za krivična dela za koja su oglašeni krivim, Vrhovni sud nalazi da se presuda i u ovom delu neosnovano pobija svim podnetim žalbama. Naime, prilikom odmeravanja kazni prvostepeni sud je pravilno utvrdio okolnosti koje su u smislu člana 41. KZ SRJ od značaja za ovu odluku i koje su iznete u obrazloženju pobijane presude, kako otežavajuće kojih nema jedino na strani opt.DD, tako i olakšavajuće okolnosti na strani svih optuženih, što podnetim žalbama nije ni osporeno, osim žalbom opt. VV i njegovog branioca u kojoj se opravdano ističe da ovom optuženom nije izričito cenjena kao olakšavajuća okolnost da je otac dvoje maloletne dece. Pravilnom ocenom značaja utvrđenih olakšavajućih i otežavajućih okolnosti, prvostepeni sud je pravilno optuženima AA i GG odmerio kazne zatvora u trajanju od po četiri godine, opt.BB kaznu zatvora u trajanju od dve godine, opt.DD kaznu zatvora u trajanju od sedam meseci i opt.VV kaznu zatvora u trajanju od deset meseci, koje kazne su i po oceni Vrhovnog suda srazmerne tim okolnostima, težini i društvenoj opasnosti izvršenih krivičnih dela, kao i stepenu krivične odgovornosti svakog od optuženih, pa je osnovana ocena prvostepenog suda da se ovako odmerenim kaznama može postići svrha kažnjavanja u odnosu na optužene, propisana članom 33. KZ SRJ.

Zbog toga, Vrhovni sud ocenjuje kao neosnovan suprotan stav iznet u žalbi javnog tužioca da se svrha kažnjavanja može postići samo kaznama zatvora u dužem vremenskom trajanju i tvrdnju da su optuženima izrečene blage kazne, neodgovarajuće težini i stepenu društvene opasnosti učinjenih krivičnih dela koja je povećana s obzirom na veliku količinu opojne droge heroina, kao i s obzirom na raniju osuđivanost optuženih kao otežavajuću okolnost.

Iz napred navedenih razloga, Vrhovni sud ocenjuje neosnovanim i navode u žalbama opt.BB, optuženih GG i VV i njihovih branilaca, kao i branioca opt.AA, da su optuženima izrečene previsoke kazne, što optuženi GG i VV neopravdano smatraju posledicom zanemarivanja od strane suda okolnosti protoka vremena od izvršenja dela, a o kojoj je sud u dovoljnoj meri vodio računa, kao i visine zakonom zaprećene kazne, imajući u vidu da su ovim optuženima odmerene kazne blizu propisanom zakonskom minimumu za krivična dela u pitanju, a branilac opt.AA vezuje za svoj stav o nepostojanju krivičnog dela u radnjama optuženog i u svakom slučaju pogrešnoj kvalifikaciji dela po članu 245. stav 2. KZ SRJ koji stav je od strane ovog suda ocenjen kao neosnovan, dok branilac opt.BB ovaj žalbeni osnov samo ističe, ali ne obrazlaže. Okolnosti za koje se u žalbi opt.VV i njegovog branioca ističe da nisu cenjene (roditeljstvo i da se optuženi oslobodio zavisnosti od opojnih droga), nisu takvog značaja da bi opravdavale odmeravanje ovom optuženom kazne blaže od one izrečene prvostepenom presudom, imajući u vidu i prisutnu otežavajuću okolnost - raniju višestruku osuđivanost optuženog, mada ne i za istovrsno krivično delo.

Odluka o troškovima krivičnog postupka u odnosu na opt.VV, neosnovano se osporava žalbom optuženog i njegovog branioca navodima da nikakvih troškova odbrane nema jer optuženi nije imao branioca po službenoj dužnosti, a što nije tačno i što je već obrazloženo kod izlaganja o bitnim povredama odredaba postupka.

Prvostepena presuda, u oslobađajućem delu, u odnosu na optužene EE i ĐĐ, neosnovano se pobija žalbom javnog tužioca zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona.

Bitna povreda odredaba krivičnog postupka, generalno kao osnov pobijanja prvostepene presude opredeljena kao bitna povreda iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, prema navodima ove žalbe koji se odnose na oslobađajući deo presude, ogleda se u tome što sud odbrane optuženih sa glavnog pretresa, na kojima nisu priznali krivično delo, ceni tako da neke prihvata a druge ne, što se po stavu žalilaca ne može činiti. Konkretno, sud nije prihvatio odbrane optuženih AA i BB koji su na glavnom pretresu negirali izvršenje krivičnih dela, a u prethodnim iskazima priznavali, a prihvata odbrane optuženih VV i u odnosu na opt.EE, date na glavnom pretresu, koje su identične kao i odbrane ostalih optuženih koje nisu prihvaćene. Međutim, ovi žalbeni navodi, neosnovani su. Zato što sud, ceneći odbrane optuženih na glavnom pretresu i one koje su izneli u prethodnom postupku, neke prihvata, a neke ne prihvata, ne može se govoriti o bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka, jer je stvar ocene suda, na osnovu izvedenih dokaza, koje iskaze će prihvatiti, a koje ne, pa se ovi žalbeni navodi svode na osporavanje ocene suda izvedenih dokaza odnosno odbrana optuženih, dakle, na činjenično pitanje.

Navodi ove žalbe da je krivična odgovornost opt.EE utvrđena njegovom nelogičnom odbranom i iskazima opt.DD datim u policiji i opt.VV u policiji i istrazi, kojima je trebalo pokloniti veru, ne mogu se prihvatiti kao osnovani. Ovo iz razloga što je prvostepeni sud, pravilnom analizom i ocenom odbrane opt.EE koji dosledno tokom postupka negira da je posredovao u kupoprodaji opojne droge heroina između optuženih GG i DD, kao i odbrana optuženih GG, DD i VV, imajući u vidu da opt.GG negira bilo kakvu svoju umešanost u promet opojne droge u vezi sa navodima optužbe, nedoslednost i protivrečnost kazivanja opt.DD i nedoslednost i nepreciznost kazivanja opt.VV, kad je reč o radnji opt.EE, osnovano zaključio da odbrane navedenih optuženih nisu osnov za pouzdan zaključak da je opt.EE, na način predstavljen u optužnici, izvršio krivično delo iz člana 245. stav 2. KZ SRJ.

Isto tako, osnovano prvostepeni sud zaključuje da odbrane optuženih ĐĐ, AA i GG nisu pouzdan dokaz i nesumnjiva potvrda navoda optužbe da je opt.EE izvršio krivično delo iz člana 245. stav 2. KZ SRJ tako što je primio na čuvanje od opt.GG opojnu drogu heroin i istu nakon par dana predao opt.AA, pa se ovaj zaključak suda ne dovodi u sumnju suprotnim navodima žalbe javnog tužioca. Naime, i opt.ĐĐ, dosledno tokom postupka negira da je znao da se u kesi nalazi opojna droga, a okolnosti pod kojima je primio na čuvanje tu kesu i istu držao izvesno vreme ne izjašnjava se onako kao to predstavlja javni tužilac u žalbi tvrdeći da upravo te okolnosti upućuju na zaključak da je opt.ĐĐ znao šta prima na čuvanje, jer opt.ĐĐ suprotno tvrdnji u ovoj žalbi, nikad nije rekao da je kesu primio u svojoj vikendici niti je rekao da je istu sakrio u regalu iza stvari i da je kesa bila omotana selojtepom. Ni iz iskaza opt.AA datih u policiji i u istrazi, ne proizilazi tako kako se u žalbi javnog tužioca tvrdi, da je opt.ĐĐ, od opt.GG, primio na čuvanje kesu znajući da se u istoj nalazi opojna droga heroin, jer opt.AA u tim iskazima tvrdi da je od opt.ĐĐ, po nalogu opt.GG preuzeo opojnu drogu heroin, ali ne kaže ništa o tome da li je opt.ĐĐ znao šta se nalazi u paketu koji mu predaje.

Sledstveno rečenom, pravilnom ocenom izvedenih dokaza, za koju je u obrazloženju pobijane presude dao jasne i uverljive razloge, prihvatljive i za ovaj sud, prvostepeni sud je osnovano zaključio da nema pouzdanih dokaza da su optuženi EE i ĐĐ izvršili krivična dela iz člana 245. stav 2. KZ SRJ i pravilno je postupio kad je ove optužene, primenom člana 355. tačka 3. ZKP oslobodio od optužbe za ta dela.

Iz svih iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Predsednik veća

sudija,

Dragiša Đorđević, s.r.

Zapisničar

Nataša Banjac, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SR